

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. S. Nicasij martyrium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

90 Cap. VII. Rhemensium exemplo demonstratur, quid possit satisfactio.

1. Cor. 11. 30.

Vide Conc.
Trid. sess. 14.
de pœnit. Sa
esam. c. 9.

nisi ut flagellū Dei, tamquā filij a patre suscipiamus? ut dum nos punit, sancti. Id ergo agamus, ut ipsa mors præsens non supplicium nobis fiat, sed remedium. Ita & D. Paulus scribit, multos indignè communicantes corpori Domini morte panitos. Ideò, inquit, inter vos multi imbecilles & dormiunt multi: quos ante mortē Deo reconciliatos fuisse idem Apostolus non tacuit, addidit enim: A Domino corripimur, ne cum hoc mundo damnemur. Nec dubitandū est, nos per Christum satisfacere posse adhuc, patienti toleratione flagellorū a Deo commissorum. Si agnoscamus, nos ea meruisse, si ea libentes perferamus; & præsertim ab Actila tamquam Christianis illata, Christi nomine amplectamur; si denique instantius oremus pro inimicis nostris, salutem illis optantes tamquam amicos. Ita & pro peccatis nostris faciemus, & martyri coronam reportabimus.

V. I.
S. NICASII
MARTYRIUM

His, atque alijs talibus dictis adiecit S. Nicasius, se quoque, tamquam partem, pro ouili suo paratam esse ad mortem oppetendam. Aderat & germana soror eius Eutropia, quæ & ipsa, expansis ad cælum manibus, plebem, quantis maximis poterat & verbis, & viribus hortabatur, eam ad pœnitentiam, tum ad martyrii coronam non negligendam. Dum hæc frater & soror ad populum inflammandum differunt, ecce hostis muros superat, & repente furibundus paganorum impetus, infesto agmine irruit, horridono ululatu, quali victores vii solent, insultatione pleno. Nicasius igitur, comite sorore sacros hymnos, & cantica spiritualia psallens, ad ostium basilicæ S. Genitricis Dei Mariæ, quam in arcem sedis fundauerat, eis occurrat obviam; moxq; ut ferratas acies aspexit, ante templi forēs, circumfusas, manu silentium petens, hæc dixit: O nutibus diuinis ministra forisudo, quare contra humana conditionis modum victoriam vestra dignitatis in rabiem conuertitis? Nam veri iuris titulus quondam nobilium bellatorum inscriptus erat:

Virgil lib. 6.
Æneid.

Parcere subiectis, & debellare superbos.

Ecce plebs Christiana de se humilis, & deuota, vestris in conspectibus prostrata, remissionem peccatorum usque ad mortem obediens expedit: pœnitentiam & vos pro sceleribus vestris Deum verum agnoscentes: no fortè indignatio eius, quæ per vos alijs fit ad correptionem salutis, vobis fiat stipendium æternæ damnationis. Quod si oues meas, persequent ante impietate, queritis, trucidate me primum, & pro ipsis victimâ
diuina

Cap. VII. Rhemensium exemplo demonstratur, quid possit satisfactio. ac

diuina maiestati libate, ut pariter caelesti beatitudine digni mereamur inueniri: Hu dicitis: cum in oratione prostratus hanc versiculum Episcopus decantaret: Adhuc panis in seno anima mea, continuo illi gladiatori sequente, capite truncato, verbum sanctitatis ab ore decollati non desistit, sed immortalitatis sententiam, quam pectus adimplendo impetrauit: dicens, viuifica me secundum verbum tuum. Sic cecidit hostia Deo grata.

Fratre occiso, soror Eutropia, velut Christiana aliqua astitit Camilla, atque è tota multitudine, sideris cuiusdam instar emicuit. Cuius heroicum pectus, & virginis oris gratia, ipsum barbarorum impetum stitit, oculosq; rapuit, celeste quiddam in humana forma admirantium. Sensit prudens virgo, quod res erat, nempe impiam crudelitatem circa se mitigatam; speciemq; suam litibus paganorum reseruatam. Quis igitur maluit immanitatem, quam libidinem barbarorum pati, consilium in arena cepit, ad fratris sui interfectorem conuersa, sibi ablandientem imperterrita voce, *Hecus, inquebat, tyranne crudelis, magnum Dei virum indignis manibus ingulasti, & me tibi abutendam reseruas? Non ita fiet: diuina namq; te sententia damnat.* Dixit, & à Deo acta, repentino saltu in eum insiliit, martyriumq; non ambiens, sed extorquens, neque muliebri virtute, sed diuina ultione in palpebras eius vtraq; manu inuolauit, quas vnà cum oculis stirpitus euulsit. Quo facinore incitati hostes, strictis vndique ensibus in eam ruerunt, milleq; plagis confossam, sed pudicitia integra, fratri hostiam alteram addiderunt. Generosum hoc feminae factum ceteros ciues ita animauit, vt omnes vellent & pro expiatione peccatorum suorum, & pro nomine Christi, etiam ipsi sanguinem profundere. Quod & factum est. Nam extemplo omnes, qui ad sacram ædem confugerant, & qui in plateis inuenti fuerant, & quotquot se in latibulis absconderant, in publicum protracti, concisi, mactati sunt.

Animadaertite nunc, quam vtile, & Deo gratum sit sacrificium, si vel illa mala, quæ nobis alioqui inutilia accidunt, saltem patienter toleramus, Deoq; pro peccatis nostris offerimus; præsertim si mala nobis inferantur ab hoste religionis inimico. Expleta dirissima cæde, & vniuersa ciuitate Rhemensis sacro martyrum

Psal. 118.

VI.

S. EUTROPIAM
ET CIVIUM
CRUDELI
MORS.

VII.

ETIAM NE-
CESSARIA MA-
LA PATIENTER
TOLERATA, &
DEO PRO SA-
TISFACTIONE
ACCEPTATA.